

6 σιλεία σου, συντέμνεται καὶ συντετέλεσται ἡ βασιλεία σου, τοῖς
Μήδοις καὶ τοῖς Πέρσαις δίδοται. ²⁹τότε Βαλτασαρ ὁ βασιλεὺς ²⁹
ἐνέδυσσε τὸν Δαυνηλ πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιέθηκεν
αὐτῷ καὶ ἔδωκεν ἐξουσίαν αὐτῷ τοῦ τρίτου μέρους τῆς βασιλείας
αὐτοῦ. ³⁰καὶ τὸ σύγκριμα ἐπῆλθε Βαλτασαρ τῷ βασιλεῖ, καὶ τὸ ³⁰
βασίλειον ἐξῆρται ἀπὸ τῶν Χαλδαίων καὶ ἐδόθη τοῖς Μήδοις καὶ
τοῖς Πέρσαις. ¹καὶ Ἀρταξέρξης ὁ τῶν Μήδων παρέλαβε τὴν βα- ⁶
σιλείαν.

Καὶ Δαρεῖος πλήρης τῶν ἡμερῶν καὶ ἔνδοξος ἐν γῆρει · ²καὶ ²
κατέστησε σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ ἐπὶ πάσης τῆς βασιλεί-
ας αὐτοῦ ³καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄνδρας τρεῖς ἡγουμένους αὐτῶν, καὶ ³
Δαυνηλ εἰς ἦν τῶν τριῶν ἀνδρῶν ⁴ὑπὲρ πάντας ἔχων ἐξουσίαν ⁴
ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ Δαυνηλ ἦν ἐνδεδυμένος πορφύραν καὶ μέγας
καὶ ἔνδοξος ἔναντι Δαρείου τοῦ βασιλέως, καθότι ἦν ἔνδοξος καὶ
ἐπιστήμων καὶ συνετός, καὶ πνεῦμα ἅγιον ἐν αὐτῷ, καὶ εὐδοκού- ⁰¹
μενος ἐν ταῖς πραγματείαις τοῦ βασιλέως, αἷς ἔπρασσε. τότε ὁ ¹¹
βασιλεὺς ἐβουλεύσατο καταστήσαι τὸν Δαυνηλ ἐπὶ πάσης τῆς βα-
σιλείας αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας, οὓς κατέστησε μετ' αὐτοῦ,
καὶ σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ. ⁵ὅτε δὲ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς ⁵
καταστήσαι τὸν Δαυνηλ ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τότε βου-
λήν καὶ γνώμην ἐβουλεύσαντο ἐν ἑαυτοῖς οἱ δύο νεανίσκοι πρὸς
ἀλλήλους λέγοντες, ἐπεὶ οὐδεμίαν ἁμαρτίαν οὐδὲ ἄγνοιαν ἠύρισκον

θ' καὶ εὐρέθη ὑστεροῦσα · ²⁸φαρες, διήρηται ἡ βασιλεία σου καὶ ἐδόθη ²⁸
Μήδοις καὶ Πέρσαις. ²⁹καὶ εἶπεν Βαλτασαρ καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δα- ²⁹
υνηλ πορφύραν καὶ τὸν μανιάκην τὸν χρυσοῦν περιέθηκαν περὶ
τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξεν περὶ αὐτοῦ εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα
τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ. ³⁰ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀναιρέθη Βαλτασαρ ὁ ³⁰
βασιλεὺς ὁ Χαλδαίων.

¹Καὶ Δαρεῖος ὁ Μήδος παρέλαβεν τὴν βασιλείαν ὧν ἐτῶν ἐξή- ⁶
κοντα δύο. ²καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον Δαρείου καὶ κατέστησεν ἐπὶ τῆς ²
βασιλείας σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἐν ὅλῃ τῇ βα-
σιλείᾳ αὐτοῦ ³καὶ ἐπάνω αὐτῶν τακτικούς τρεῖς, ὧν ἦν Δαυνηλ εἰς ³
ἕξ αὐτῶν, τοῦ ἀποδιδόναι αὐτοῖς τοὺς σατράπας λόγον, ὅπως ὁ ¹⁰
βασιλεὺς μὴ ἐνοχλῆται · ⁴καὶ ἦν Δαυνηλ ὑπὲρ αὐτούς, ὅτι πνεῦμα ⁴
περισσὸν ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τῆς
βασιλείας αὐτοῦ. ⁵καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι ἐζήτησαν πρό- ⁵
φασιν εὐρεῖν κατὰ Δαυνηλ · καὶ πᾶσαν πρόφασιν καὶ παράπτωμα

²⁹ εἶναι] pr. του Αραι.: post αυτου | βασιλεια] + αυτου Α | fin.] + subscr.
ορασις ζ' Α || ³⁰ init.] pr. inser. ορασις Ζ' Α | ο βασ. ο χαλδ. > Α(†)
⁶ α ολη] παση Α† || ³ ων] ος Β || ⁴ περισσον] + ην Α | εν] επ Α†